

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 30 ad L 161 - forslag til lov om ændring af lov om råstoffer (Ophævelse af fartøjsgodkendelse og modernisering af efterforsknings- og indvindingstilladelser på havet m.v.) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål 30

Ministeren bedes kommentere materialet fra Dansk Industris foretræde for udvalget den 18. april 2007, jf. L 161 - bilag 9.

Svar

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål 25, hvor jeg kommenterede henvendelsen af 27. marts 2007 fra Dansk Industri, jf. L 161 – bilag 4, er jeg indstillet på at stille en række ændringsforslag, der imødekommer erhvervet på væsentlige punkter. Ændringsforslagene indeholder:

- Imødekommelse af både DI's og Foreningen af Danske Ral- og Sandsugeres ønske om, at udpegning af områder til efterforskning som udgangspunkt skal ske på virksomhedernes initiativ, således at ansøgningsrunder om efterforskningsstilladelser som hovedregel tilrettelægges som en "invitationsrunde", hvor det er virksomhederne, der med deres ansøgninger peger på de områder, hvor de har interesse i at gennemføre efterforskning.
- Imødekommelse af DI's og Foreningen af Danske Ral og Sandsugeres ønske om, at en virksomhed, der foretager efterforskning, skal kunne belønnes ved, at der som udgangspunkt ved tilladelse til efterforskning samtidig meddeles fortrinsret til en efterfølgende indvindingstilladelse.
- Imødekommelse af DI's ønske om at blive optaget som klageberettiget organisation.
- Imødekommelse af en henvendelse herom fra Rohde Nielsen A/S ved en justering af overgangsbestemmelsen om forlængelse af tilladelser til op til 10 år, således at også væsentlige udgifter afholdt til miljøundersøgelser kan udløse en forlængelse – også uden at der er foretaget en egentlig efterforskning.

- Imødekommelse af bekymringen fra flere af branchens virksomheder, som oplever at efterspørgslen p.t. er så stor, at der i enkelte indvindingsområder i løbet af meget kort tid vil være indvundet de mængder, som virksomhederne har fået tilladelse til frem til 2010. Ændringsforslaget skal sikre, at sådanne helt akutte forsyningsproblemer kan håndteres, indtil det nye tilladelsessystem er på plads.
- Imødekommelse af DI's oplysning om usikkerhed omkring behandlingen af sager, hvor der er gennemført efterforskningsaktiviteter og afholdt udgifter til miljøundersøgelser m.v. efter de eksisterende regler, men hvor en ansøgning om indvindingstilladelse skal behandles efter de nye regler. Skov- og Naturstyrelsen har over for mig redegjort for problematikken, og med ændringsforslaget vil disse virksomheder kunne få meddelt indvindingstilladelse efter de hidtil gældende regler, såfremt en tilladelse i øvrigt ikke strider mod de hensyn, der varetages efter loven.

DI's ønske om at det i loven fastsættes, at eneret til indvinding generelt skal løbe i 10 år vil ikke blive imødekommet. På dette punkt fastholdes lovforslaget, således at længden af eneret til indvindingen skal fastlægges konkret i den enkelte sag bl.a. under hensyntagen til de investeringer, virksomheden har afholdt. Spørgsmålet om enerettens længde vil i øvrigt indgå i den kommende tilladelsesbekendtgørelse, som vil blive drøftet med bl.a. erhvervet og Konkurrencestyrelsen.

Til Dansk Industris konkrete udsagn har jeg følgende bemærkninger:

Ad 1. Branchen ønsker at tilladelser til erhvervsmæssig indvinding primært ikke skal foregå ved offentligt udbud. Hvis det gennemføres, vil det forringe konkurrenceevnen og medføre mangel på råstoffer af nødvendige mængder og kvaliteter.

Udbud er et helt centralt element i lovforslaget, bl.a. som udvælgelseskriterium, når flere virksomheder ønsker adgang til samme råstofressource, og til fastsættelse af prisen på råstoffer – både i forhold til prisen på råstoffer indvundet på land og prisen på råstoffer i de nærmeste nabolande.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, vil de statslige indvindingsområder fungere som supplement til de indvindingsområder, som erhvervet får udlagt ved udbud, således at virksomhederne alene eller sammen får den fornødne tid til at investere i opbygningen af det netværk af indvindingsområder, som kan dække virksomhedernes behov for råstoffer og behov for spredning af indvindingsområder i forhold til, hvor råstofferne skal afsættes.

Ad 2. For at hindre et forsyningsmæssigt kollaps i den allernærmeste fremtid bør alle "overgangsområder" snarest udlægges som statslige områder, og "konverteringsområderne" ligeledes efter konverteringsperiodens udløb.

Som det fremgår ovenfor, oplever flere af branchens virksomheder, at efterspørgslen p.t. er så stor, at der i enkelte indvindingsområder i løbet af me-

get kort tid vil være indvundet de mængder, som virksomhederne har fået tilladelse til frem til 2010. Jeg vil på den baggrund stille et ændringsforslag, som skal sikre, at sådanne helt akutte forsyningsproblemer kan håndteres indtil det nye tilladelsessystem er på plads.

Ad 3. Når firmaer foretager efterforskningsaktiviteter, bør de efterfølgende gives afgiftsfri eneret til indvinding i min. 20 % af området i en periode på mindst 10 år for også at kunne få dækket efterforskningsudgifterne.

Som det fremgår ovenfor, så vil spørgsmålet om længden af eneret til indvindingen blive fastlagt konkret i den enkelte sag bl.a. under hensyntagen til de investeringer, virksomheden har afholdt. Spørgsmålet om enerettens længde vil også indgå i den kommende tilladelsesbekendtgørelse, som vil blive drøftet med bl.a. erhvervet og Konkurrencestyrelsen.

Ad 4. Hvis udbudsformen helt eller delvist fastholdes, bør licensperioden være som i andre EU-lande for at give virksomhederne mulighed for at kunne afskrive de store udgifter til miljøundersøgelser, efterforskningsaktiviteter, skibs- og anlægsinvesteringer m.m..

Se mine bemærkninger til pkt. 3.

Ad 5. Når der skal betales et vederlag til staten, bør dette gælde alle indvindere, herunder også statslige indvindere.

Som det fremgår af min besvarelse af udvalgets spørgsmål 27 og lovforslagets bemærkninger til § 21 b, stk. 2, er det kun Kystdirektoratet og offentlige anlægsarbejder vedtaget ved lov, som er undtaget fra bestemmelsen om at skulle betale vederlag for de råstoffer, der indvindes. Det skyldes, dels at der er tale om anlægsopgaver vedtaget eller reguleret ved lov, dels at Kystdirektoratet og de offentlige bygherrer også selv afholder udgifter til kortlægning, undersøgelser og miljøvurderinger m.v., dvs. udgifter, som vederlaget eller skulle dække. Lovforslaget har ikke til formål at ændre på vilkårene for indvinding af råstoffer til disse formål.

Ad 6. Der bør fastsættes en maksimum behandlingstid på 4-8 uger til myndigheders behandling af virksomhedernes ansøgninger om tilladelser til efterforsknings og indvindingstilladelser.

Jeg forstår godt DI's bekymring på baggrund af det eksisterende tilladelsessystem, som har været præget af lange sagsbehandlingstider på grund af mange klagesager fra konkurrerende virksomheder. Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger forventes det, at lovforslaget vil medføre betydelig hurtigere sagsbehandlingstid ved meddelelse af tilladelser, og virksomhederne vil ikke længere blive mødt af klagesager fra konkurrenterne, sådan som det er tilfældet i dag

Ad 7. Ansøgninger om tilladelser til efterforskning og allerede foretagne efterforskningsaktiviteter før lovens fremsættelse den 22. februar bør behandles efter den hidtidige lov

Som det fremgår modsætningsvis af lovforslagets § 2, stk. 2, vil ansøgninger om efterforskningstilladelse, der er modtaget før den 21. februar 2007, blive behandlet efter de hidtil gældende regler.

Som nævnt ovenfor, så er der virksomheder, der har foretaget investeringer i efterforskning og miljøundersøgelser i tiltro til at kunne opnå efterfølgende indvindingstilladelse efter de gældende regler. Jeg vil derfor stille ændringsforslag om, at disse virksomheder vil kunne få meddelt indvindingstilladelse efter de hidtil gældende regler, såfremt en tilladelse i øvrigt ikke strider mod de hensyn, der varetages efter loven.